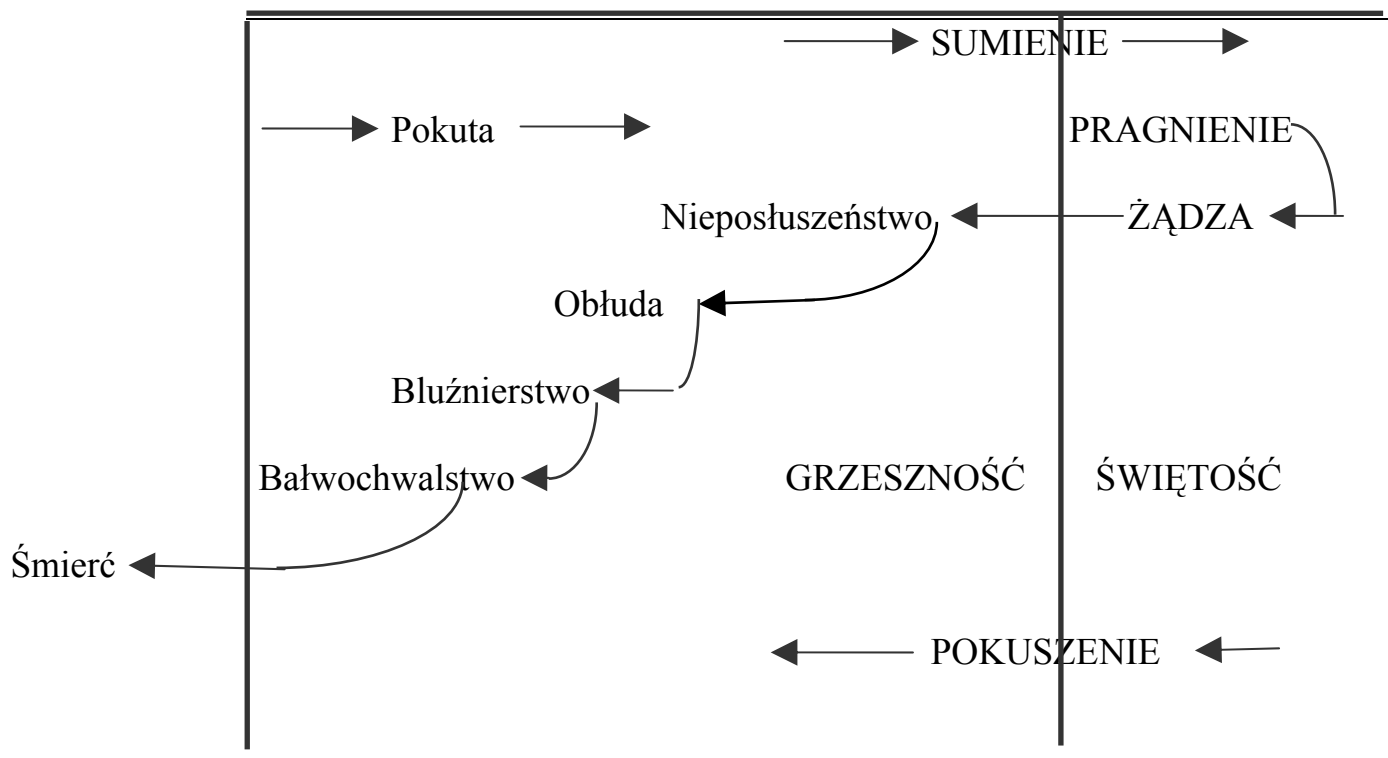

Grzech i pokuszenie

Dr Dawid A. DeWitt

Przegląd

Jakub 1,14-15

Najbardziej podstawowe pytanie, z jakim stykamy się w temacie grzechu i pokuszenia to: Dlaczego grzeszymy? Innymi słowy, co jest w nas, co powoduje popełnianie rzeczy sprzecznych z charakterem Boga? Myślę, że najbardziej

*To własna pożądlivość
wystawia każdego na
pokusę i nęci..
Następnie pożądlivość,
gdy pocznie,
rodzi grzech,
a skoro grzech
dojrzeje, przynosi
śmierć. Jk 1,14-15*

związłą odpowiedź dał Jakub: ←

Jakub mówi nam, że to nasza pożądlivość skłania nas do grzechu, kiedy dajemy się jej ponieść. Słowo „żądz” oznacza to samo, co pragnienie. Tak więc grzeszymy, kiedy dajemy się ponieść naszym pragnieniom. Nie znaczy to, że wszystkie nasze pragnienia są złe. Jezus powiedział: „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni” (Mt 5,6). Oznacza to, że złe pragnienia są złe.

Wnioski, jakie w tym punkcie byłem w stanie wyciągnąć, pokazuje powyższy wykres. Próbuję pokazać, że nasze pragnienia mogą prowadzić albo do prawości, albo rozwinąć się w żądzę i doprowadzić do grzechu. Do grzechu tego dochodzi wtedy, kiedy idziemy za pokusą zamiast za swoim sumieniem.

- Z początku grzech przyjmuje formę nieposłuszeństwa.
- Kiedy jesteśmy nieposłuszni bez żalu za to, pojawia się obłuda.
- Ta z kolei prowadzi do bluźnierstwa.
- Bluźnierstwo prowadzi do bałwochwalstwa, a ono do śmierci.
- Śmierć jest oddzieleniem od Boga, a jego ilustracją i wypełnieniem - fizyczna śmierć niewierzącego. Proces ten może być odwrócony w każdym czasie przed śmiercią poprzez żal za grzech mający miejsce wtedy, kiedy słuchamy naszego sumienia. Jednak im bardziej oddalamy się od Boga (na lewo na wykresie), tym słabsze jest sumienie i tym trudniejszy i mniej prawdopodobny żal za grzechy.

Pokuszenie

Pokuszenie to test, który przeciwstawia różne wartości i zmusza nas do podjęcia decyzji między jedną lub drugą stroną.

W tym miejscu trzeba wyjaśnić co należy rozumieć przez grzech. Pokusa do grzechu pojawia się w sytuacji, kiedy ma miejsce jakiś nacisk, skłonność, uczucie, próba każące nam wybierać pomiędzy posłuszeństwem i nieposłuszeństwem prawu, zasadzie lub działaniu danemu nam przez wyższy autorytet. Tak więc pokusa do grzechu ma miejsce wtedy, kiedy jedna racjonalno-moralna istota podporządkowuje się innej racjonalno-moralnej istocie lub kiedy jednostka lub grupa podporządkowuje się innej jednostce lub grupie. Pokusa wymaga poddania - a takim jest sytuacja poddania lub kontekst poddania.

Definicja: Pokusa jest skłonnością do decydowania w określony sposób, która ma miejsce w sytuacji próby.

Definicja: Pokusa do grzechu to skłonność do decydowania o tym, by nie być poddanym Bogu.

Pragnienie

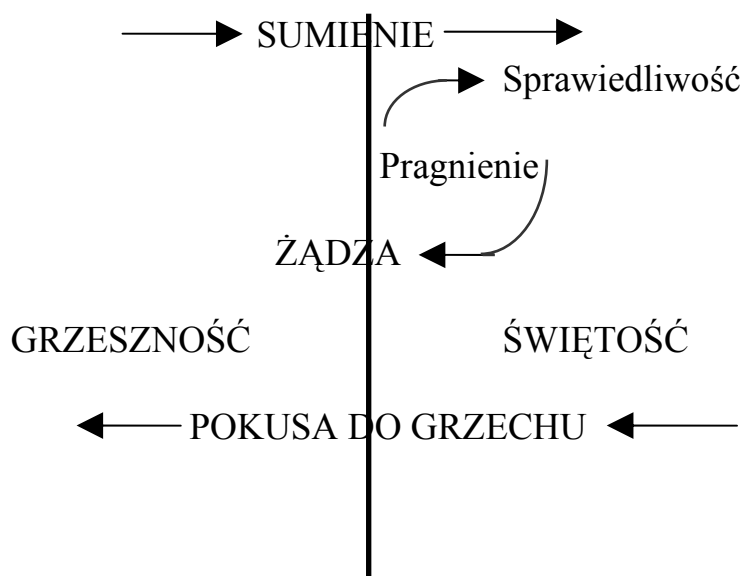
Ponieważ jesteśmy w sytuacji wymagającej poddania, co czyni pokusę nie do uniknięcia, nie oznacza to jednak, że musimy poddać się skłonności do niepoddania. Jeżeli władza daje przepis na temat prędkości na drogach, zmusza nas to do decyzji, czy będziemy tego przestrzegać czy nie. Ponieważ jesteśmy podporządkowani władzom, mamy pokusę do zbuntowania się przeciwko temu poddaniu. Dlaczego to robimy? Dlaczego pociąga nas nasza skłonność do nieposłuszeństwa władzom i przekraczania szybkości? Jasna odpowiedź pochodzi z Pisma. Jesteśmy nieposłuszni, zbuntowani, niepoddani, nie-

subordynowani z powodu pragnienia. Po prostu chcemy tego, czego chcemy. I kiedy koncentrujemy uwagę na tym, czego chcemy, ostatecznie idziemy za tym.

To, co ściąga nas w dół i powoduje nasz grzech, to nie nasze pokusy, tylko nasze pragnienia. Nigdy nie siadamy, by przemyśleć to i zdecydować o nieposłuszeństwie Bogu. Kiedy grzeszymy, ignorujemy całą sprawę poddania Bogu i skupiamy się wokół naszych pragnień. Koncentrując się na własnych pragnieniach, jesteśmy kuszeni (skłonni do decydowania), by ignorować swoje poddanie Bogu i gonić za tym, czego chcemy. Tak więc nasze pragnienia wchodzi na miejsce Boga. Rozważmy następujące fragmenty:

Ps 78,17-18
Rz 6,11-12 i 13,14
Ga 5,16-17 i 24
Ps 145,17-19

Sumienie

Słowo „sumienie” nie pojawia się w Starym Testamencie. Niewątpliwie jest tak dlatego, ponieważ wieki go poprzedzające nie wymagały sumienia do posłuszeństwa. W dawnych czasach działały specyficzne przykazania. Adamowi, Noemu, Abrahamowi i Mojżeszowi dane były takie i te jedynie wymagały posłuszeństwa.

Dz 23,1 i 24,16

Definicja: **Sumienie** jest częścią naszej natury duchowej, która działa w naszej osobowości (intelekcie, uczuciach i woli) i pozwala nam wiedzieć i rozumieć, co jest dobre a co złe, a też pobudza do wybrania dobra.

Krótko mówiąc, sumienie jest skłonnością do robienia tego, co jest moralnie właściwe. W pewnym sensie stanowi przeciwny odpowiednik pokusy do grzechu (Rz 9,1).

Tt 1,15-16

Istnieją trzy czynniki zaangażowane w budowanie naszego sumienia:

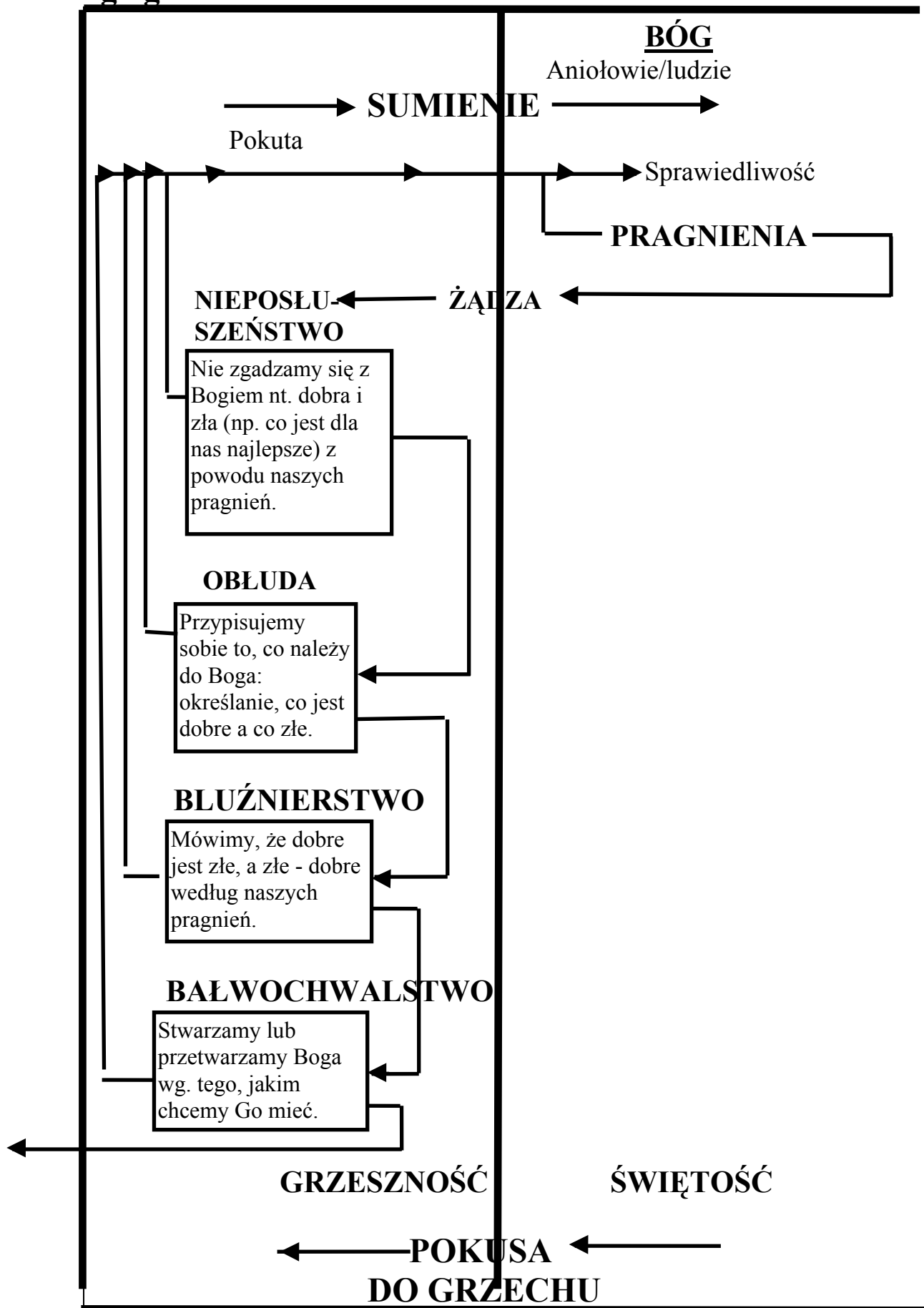
- (1) Duch Boży (1 Kor 9,1)
- (2) My sami (2 Pt 2,19 i 3,16)
- (3) Nasza kultura (1 Kor 8,7-12 i 10,25-29)

Droga grzechu

Moje zrozumienie drogi od świętości do grzeszności i zilustrowałem na następnej stronie.

Grzech pochodzi z naszych pragnień. (Stąd też pochodzi nasza sprawiedliwość.) Kiedy działamy pod wpływem naszych skłonności i dążymy do spełnienia naszych pragnień sprzecznych z Bogiem (nasze pokusy), grzeszymy. Ten początkowy grzech można nazwać nieposłuszeństwem.

Droga grzechu

Nieposłuszeństwo

Nieposłuszeństwo zdarza się wtedy, kiedy nie zgadzamy się z Bogiem na temat tego, co jest dobre, a co złe. Jesteśmy Bogu nieposłuszni, bo nie zgadzamy się z Nim w kwestii: co leży w naszym najlepszym interesie.

Rdz 3,4-6

Ps 51,6

Obluda

Obluda ma miejsce wtedy, kiedy przypisujemy sobie należące do Boga prawo do określania, co jest dobre a co złe. Obludnicy to nie tylko ci, którzy mówią jedno, a robią drugie. Są to również ludzie uważający, że reprezentują Boga, podczas gdy tak naprawdę reprezentują siebie. Rzeczy, których chcą, przedstawiają jako Boże. Mają one postać praw i stylu życia, jaki lubią obludnicy.

Mt 23,23-25

Błudnictwo

Błudnictwo wypowiadamy wtedy, kiedy nazywamy dobro złem, a zło - dobrem. Osłabiając swoje sumienie poprzez ciągle nazywanie swoich praw Bożymi, możemy dojść do tego, że zło nazwiemy dobrem. Tak jak obludnicy, bludnicy nie są prawdziwymi wierzącymi. Jednak w obu przypadkach ta grzeszna choroba obludy i bludnictwa może zarazić też wierzących, jeżeli - zamiast słuchać swojego sumienia - pozwolą sobie na kontynuowanie jakiegoś grzechu, na pójście za pokusą i własnymi pragnieniami.

2 Pt 2,1 oraz 10 i 19

Jud 16

Bałwochwalstwo

Bałwochwalstwo uprawiamy wtedy, kiedy czynimy Boga takim, jakim chcą Go mieć nasze pragnienia.

W Starym Testamencie Boży lud Izrael praktykował bałwochwalstwo przez tworzenie swoich wyobrażeń ze złota, drewna, kamienia, itp. Przejęli te praktyki od otaczających ich pogańskich narodów, które wykonywały swoje bożki, aby te dały im wszystko, czego pragną - dobre zbiory, deszcz, zdrowie, powodzenie, płodność, zwycięstwo w wojnie, itp.

W Nowym Testamencie działało się to w sposób bardziej subtelny. Żydzi w czasach Chrystusa nie budowali figurek ani wyżyn. Utrzymywali, że idą za Bogiem Abrahama, ale zmienili pojęcie Boga, ponieważ pozwalali sobie na dążenie do osiągnięcia swoich grzesznych pragnień (J 8,31-45; Jud 4;2 Tm 4,3-4).

Od nieposłuszeństwa do bałwochwalstwa

Rz 1,18-32

Dziesięć przykazań

W dziesięciu przykazaniach widzimy te same pojęcia, które widnieją po lewej stronie wykresu (s.5):

Bałwochwalstwo (Wj 20,3-6), przykazanie #1 i # 2).

Błuznierstwo (Wj 20,7, przykazanie #3).

Następnie jest mowa o przestrzeganiu sabatu (Wj 20,8-11, przykazanie #4), do łamania którego dochodzi przez obludę (Iz 1,10-18; Oz 6,6 i Mt 23,23-33). Zauważmy, że chodziło nie tylko o samo zachowywanie sabatu, ale o zachowywanie go w świętości.

Ostatnie przykazania dotyczą stosunków między ludźmi (Wj 20,12-17, przykazania #5-10), które ujęte są w słowie nieposłuszeństwo.

Wydaje się, że w dziesięciu przykazaniach mamy ten sam rozwój, jak to zostało przedstawione na wykresie na s.5, tylko w odwrotnej kolejności.

Konkretne grzechy

Wj 20,1-17

1 Kor 6,9-10

Ga 5,19-21

Spisy te nie pokazują zwykle postępu w grzechu, chociaż właściwie można by o tym powiedzieć, mając na uwadze Wj 20, Rz 1 i Jk 1. Jednak - odnośnie konkretnych grzechów - to motywacja ukryta za nim określa rozmiary zniszczeń bardziej niż sam czyn. Wszystkie czyny sprzeczne z charakterem Boga są grzeszne, ale niektóre są bardziej grzeszne niż inne, w zależności od tego, na jakim poziomie buntu wobec Boga i Jego praw znajduje się dana osoba.

J 19,11

1 Kor 6,18

Łk 12,47-48

Mk 12,40

Mt 11,20-24